

Skatteskellet opnaar at skabe en stor magtberettiget Klasse uden praktisk økonomisk Ansvar. Der er ingen Tvivl om — og det kan vel ogsaa statistisk paa-vises — at den socialistiske Fundamentalteori, der kaldes Katastrofeteorien, og som gaar ud paa, at Samfundet mere og mere splittes i to Klasser, en stadig mindre talrig og mere velstillet Klasse af Udbyttere paa den ene Side og en stadig større og stadig mindre velstillet Klasse af udbyttede paa den anden Side, efterhaanden spiller bankerot. Det kan neppe nægtes, at Industrialismens oprindelige Tendens til at skabe et Proletariat er bleven afbalanceret paa forskellig Vis, ikke mindst gennem Fagorganisationerne, og det er et Faktum, at det besiddelsesløse Proletariat ikke er i Tiltagen, men i Aftagen. Men som Forholdene endnu ere, er det klart, at det foreliggende Forslags, jeg mener Folketingets Forslags Gennemførelse vil medføre, at Socialdemokratiet indenfor den ny privilegerede Vælgerklasse, som dette Forslag skaber, og som gør Ordet om den lige Valgret til en ren Parodi, faar en ypperlig Arbejdsmark og derigennem vil kunne tilrive sig Magten i et anseeligt Antal af Kommuner her i Landet. Og hvad er det, det vil betyde? Der siges, at det gør jo ikke noget, for det vil maaske nok føre med sig, at de mere velhavende ville komme til at betale noget mere i Skat, men til Gengæld vil der blive anvendt mere paa humane, sociale og kulturelle Omraader. Men det er i Virkeligheden ikke nogen fyldestgørende Forklaring af, hvad det gælder. Socialdemokratiets Førere have saa ofte hævdet, at det er haabløst at ville bygge noget nyt paa det gamle Samfund, at man bør ikke stirre sig blind paa Reformen, men stræbe mod det endelige Maal, den socialistiske Stat. Dette, at ville tilstræbe sociale Reformen, er jo heller ikke i sig selv socialistisk; det blive Bestræbelserne først, naar de sigte paa det Maal: at bringe Produktionsmidlerne over i Samfundets Eje og Ledelsen af Produktionen og Fordelingen af dens Udbytte over i Samfundets d. v. s. et eller andet Flertals Haand. Man benytter her fra socialdemokratisk Side noget i Flæng Ordene Staten eller Samfundet om den Organisme, som skal overtage Ejendommen og Produktionen, og Meningen hermed er — og her har man Forbindelsen med dette Forslag —, at en Del af den Opgave, som der tages Sigte paa, skal løses ikke af Staten, men af Kommunerne, i hvert Fald med Kommu-

nerne som Mellemed. Ogsaa gennem Kommunerne skal Jorden og andre Arbejdsmidler kunne gøres til fælles Eje, og det selvstændige Erhverv afløses af Fællesdriften. Det er i god Overensstemmelse hermed, at der tilraabes disse selvstændige erhvervsdrivende, at de ere overflødige, ja tilmed skadelige, og til deres Udryddelse i By og paa Land er det, at Socialdemokratiet bl. a. har Brug for Magten i de kommunale Raad.

I den Del af det socialdemokratiske Program, der indeholder de Krav, der skulle virkeliggøres under den nuværende Samfundsordning og benyttes som Overgang til det socialistiske Fællesarbejde i Agerbrug, Industri og Samfærdsel, gives der Anvisning paa, hvorledes man blandt andet paa enkelte Omraader skal fange an til en Begyndelse. I det Program, jeg har her, hedder det saaledes: „Licitationssystemet ved alt offentligt Arbejde bortfalder. Arbejdets Udførelse overlades til Arbejdernes Organisationer og ledes af dertil af Staten eller Kommunen beskikkede Personer. Stat eller Kommune hjælper henholdsvis vedkommende Arbejder til at komme i Besiddelse af Brugsretten til de fornødne Driftsmidler“. Jeg maa bemærke, at det dog ikke hedder ganske nøjagtigt saaledes lige i Øjeblikket. Det hed saaledes indtil i dette Foraar; da forandrede man paa Kongressen dette Programpunkt saaledes, at det nu lyder: „Stat og Kommune udføre selv de offentlige Arbejder, eventuelt under Medvirkning af Arbejdernes Organisationer. Hvor Licitationer endnu bestaa, sikres der Arbejderne tariffmæssige Vilkaar“. Jeg tror, at ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, at dette Punkt om, at man absolut skal overlade Arbejderne selv Arbejdet og stille Driftsmidlerne til deres Raadighed, er undergaaet en lille Mildning. Socialdemokratiet har nemlig sidste Vinter faaet Flertal i nogle Byraad, og i Øjeblikket, før det er lykkedes at faa gennemført et Valgretsforlag, der giver Partiet Magten i endnu flere Kommuneraad, ikke blot i Byerne, men ogsaa paa Landet, er det ikke værdt at skræmme, ved at der allerede nu i de paagældende Kommuner tages fat paa Gennemførelsen af det til i Foraaret gældende Programpunkt, som de socialdemokratiske Byraadsflertal jo vare nødte til at tage op til Realisation, hvis det endnu bestod. Men i Realiteten betyder denne Mildning paa det enkelte Punkt slet ingen Ting, den skyldes saa øjensynligt et rent agitatorisk Opportunitetshensyn.